

บทที่ 3

นโยบายการล่าวาฬของญี่ปุ่น ค.ศ.1986-2009

ในบทที่สามนี้จะกล่าวถึงนโยบายการล่าวาฬของญี่ปุ่นในช่วงหลังจากที่ คณะกรรมาธิการล่าวาฬระหว่างประเทศมีข้อมติให้ชาติสมาชิกยุติการล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ โดย มติดังกล่าวจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในการล่าวาฬตามชายฝั่งตั้งแต่ปี ค.ศ.1986 และฤดูกาลล่าวาฬ ปีค.ศ. 1985-86 ในทะเลน้ำลึก ซึ่งมติดังกล่าวได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญต่อนโยบายการล่า วาฬของญี่ปุ่น โดยในบทที่สามนี้จะแบ่งออกเป็นสามหัวข้อได้แก่ 1. การเปลี่ยนแปลงนโยบายมาสู่ โครงการวิจัยวาฬเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ 2. การจัดตั้งคณะกรรมาธิการว่าด้วยสัตว์เลี้ยง ลูกด้วยนมทางทะเลในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ และ 3. ความขัดแย้งระหว่างญี่ปุ่นกับกลุ่ม ประเทศและองค์กรที่ต่อต้านการล่าวาฬ

1. การเปลี่ยนแปลงนโยบายมาสู่โครงการวิจัยวาฬเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์

ภายหลังการออกข้อมติของคณะกรรมาธิการล่าวาฬระหว่างประเทศ ที่ให้มีการยุติการ ล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ทำให้ญี่ปุ่นไม่มีทางเลือกมากนักหากญี่ปุ่นต้องการที่จะเป็นสมาชิกของ คณะกรรมาธิการล่าวาฬระหว่างประเทศต่อไป ญี่ปุ่นจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายการล่าวาฬเพื่อ การพาณิชย์มาสู่โครงการวิจัยวาฬเพื่อวัตถุประสงค์หรือการทดลองทางวิทยาศาสตร์ โดยในปีค.ศ. 1987 ญี่ปุ่นได้จัดตั้งสถาบันเพื่อการวิจัยสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (The Institute of Cetacean Research) ซึ่งเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร (Non-Profit Organization) โดยสถาบันเพื่อการวิจัยสัตว์เลี้ยงลูก ด้วยนมได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากสำนักงานประมงของญี่ปุ่น และอยู่ภายใต้อำนาจการ บริหารงานของกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และการประมง ผู้ที่ทำงานในสถาบันเพื่อการวิจัยสัตว์เลี้ยง ลูกด้วยนมส่วนใหญ่เป็นนักวิทยาศาสตร์ โดยทางสถาบันมีหน้าที่หลักในการออกแบบโครงการวิจัย วาฬเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลหรือหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ในการ สนับสนุนการทำงานของสำนักงานประมง และกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และการประมง

สำหรับกิจกรรมในการวิจัยของสถาบันเพื่อการวิจัยสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมประกอบไปด้วย¹

1. ทำการวิจัยวาฬมิงค์ (Minke Whale) ในซีกโลกใต้เพื่อประเมินตัวแปรทางชีววิทยาที่จำเป็นเพื่อการบริหารจัดการจำนวนประชากรของวาฬและอธิบายระบบนิเวศของสัตว์ทางทะเลบริเวณแอนตาร์กติก ภายใต้การอนุญาตเป็นกรณีพิเศษโดยรัฐบาลญี่ปุ่น

2. ทำการวิจัยวาฬมิงค์, วาฬบรูด้า (Bryede's Whale), วาฬหัวทุย (Sperm Whale) , วาฬแกลบครีบดำ (Sei Whale) บริเวณตะวันตกเฉียงเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิกภายใต้การอนุญาตเป็นกรณีพิเศษโดยรัฐบาลญี่ปุ่นเพื่อตรวจสอบการบริโภคปลาของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับรูปแบบระบบนิเวศวิทยาในการปรับปรุงการจัดการทรัพยากรและสิ่งมีชีวิตทางทะเลในพื้นที่ดังกล่าว

3. ทำการวิจัยเพื่อที่จะอธิบายโครงสร้างของจำนวนวาฬ ตรวจสอบผลกระทบของการปนเปื้อนของสิ่งแวดล้อม และทำการสำรวจเพื่อประมาณการจำนวนประชากรของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมบริเวณทางตอนเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก

4. ทำการสำรวจวาฬมิงค์ในซีกโลกใต้ พร้อมกับคาดการณ์ความอุดมสมบูรณ์ของวาฬตามโครงการประเมินประชากรวาฬ

5. ทำการวิจัยทางชีววิทยาเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็กตามชายฝั่งของญี่ปุ่น

6. ศึกษาเกี่ยวกับทางวิทยาศาสตร์และสังคมในการใช้ประโยชน์จากวาฬและสัตว์มีชีวิตในสายพันธุ์อื่นๆ

7. กิจกรรมอื่นๆ ประกอบไปด้วย

-พัฒนาเทคโนโลยีและระเบียบวิธีวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเพื่อใช้ในการศึกษาอนุกรมวิธาน, นิเวศวิทยา, ชีววิทยา

-ทำการวิจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศวิทยาบริเวณแอนตาร์กติก และทางตอนเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก

-วิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจ

¹ The Institute of Cetacean Research. “ About ICR.” <<http://www.icrwhale.org/abouticr.htm> > .

นอกจากนี้ในปีเดียวกันยังได้มีการก่อตั้งบริษัทเคียวโด เซนพะคุ (Kyodo Senpaku) ซึ่งเป็นบริษัทล่าวาฬที่มีขนาดใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของญี่ปุ่นในปัจจุบัน โดยบริษัทมีฐานะเป็นคู่สัญญา กับรัฐบาลในการล่าวาฬ ซึ่งบริษัทที่ทำการล่าวาฬนั้นก็จะทำงานโดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ของ รัฐบาล โดยเฉพาะสถาบันการเลี้ยงลูกด้วยนม โดยญี่ปุ่นได้เริ่มโครงการการวิจัยวาฬเพื่อ วัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ของตน โดยได้เริ่มส่งแผนงานวิจัยให้กับคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ ของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ ในปี ค.ศ. 1987 โดยโครงการวิจัยดังกล่าวของญี่ปุ่นมี ชื่ออย่างเป็นทางการว่าโครงการวิจัยวาฬของญี่ปุ่นในแอนตาร์กติก (Japan's Whale Research Program in the Antarctic: JARPA) ซึ่งนับเป็นโครงการเริ่มต้นของญี่ปุ่นในการล่าวาฬเพื่อ วัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ โดยแผนงานของโครงการ JARPA ได้ถูกส่งไปในการประชุม ประจำปีของคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ประจำคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศในปี ค.ศ. 1987 โดยในแผนงานได้ระบุวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้²

1. ประมาณการตัวแปรทางชีววิทยาเพื่อปรับปรุงจำนวนวาฬเกลบมิงค์แอนตาร์กติก

(The Estimation of Biological Parameters to Improve the Stock Management of the Antarctic Minke Whale)

สำหรับวัตถุประสงค์ในข้อที่หนึ่งนั้น เนื่องด้วยคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ของ คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศไม่สามารถกำหนดจำนวนในการล่าวาฬเกลบมิงค์แอน ตาร์กติก ที่เหมาะสมได้เพราะสมาชิกแต่ละประเทศมีความเห็นไม่สอดคล้องกันในเรื่องค่า สัมประสิทธิ์หรือค่าเฉลี่ยของอัตราการตายของวาฬตามธรรมชาติรวมทั้งช่วงอายุของวาฬที่ เหมาะสมในการล่า ดังนั้นญี่ปุ่นได้ทำการเลือกวาฬเกลบมิงค์แอนตาร์กติก เพราะว่าเป็นวาฬที่มี จำนวนมากที่สุดในโลก เนื่องด้วยจำนวนที่มากนี้เองจึงไม่มีผลในแง่ลบต่อจำนวนวาฬ สามารถจับ และนำมาทดลองได้ง่ายกว่าวาฬสายพันธุ์อื่นๆ นอกจากนี้เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องช่วงอายุที่เหมาะสม ของวาฬในการล่า โครงการวิจัย JARPA จะทำการสุ่มเลือกตัวอย่างวาฬ รวมทั้งทำการศึกษาการ เปลี่ยนแปลงจำนวนวาฬมิงค์และตัวแปรในการขยายพันธุ์จากกลุ่มตัวอย่าง

² The Institute of Cetacean Research. "Review of JARPA research objectives and update of the work related to JARPA tasks derived from the 1997 SC meeting." <<http://www.icrwhale.org/eng/JA-J05-JR01.pdf>>.

2. อธิบายบทบาทของวาฬในระบบนิเวศวิทยาทางทะเลในแอนตาร์กติก (The Elucidation of The role of Whales in The Antarctic Marine Ecosystem)

วัตถุประสงค์ในข้อที่สองนี้ นักวิจัยของโครงการ JARPA ต้องการที่จะเข้าใจถึงระบบนิเวศวิทยาทางทะเลในแอนตาร์กติกเพื่อการนี้จึงจำเป็นที่จะต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้ล่าและเหยื่ออันได้แก่ ตัวเคย (Krill), ปลา, หมึกกล้วย (Squid), และวาฬ โดยความสนใจในระบบนิเวศวิทยาทางทะเลในแอนตาร์กติกได้เพิ่มมากขึ้น เห็นได้ชัดจากการเกิดขึ้นของอนุสัญญาการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งมีชีวิตทางทะเลในแอนตาร์กติก (The Convention on the Conservation of Antarctic Marine Living Resources:CCAMLR)

ในขณะเดียวกันคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศนั้นก็ได้พยายามแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งระหว่างประเทศสมาชิก โดยได้มีการจัดทำกฎเกณฑ์สำหรับการประเมินจำนวนวาฬและแนวทางในการจัดการวาฬเสียใหม่ ซึ่งกฎเกณฑ์ดังกล่าวจะถูกนำมาใช้เป็นข้อบังคับในการจัดการวาฬสำหรับประเทศสมาชิก โดยข้อบังคับใหม่นี้มีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า “ วิธีการจัดการฉบับปรับปรุง ” (Revised Management Procedure:RMP) โดยในการประชุมประจำปีของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศปี ค.ศ. 1989 คณะกรรมการวิทยาศาสตร์ได้เสนอเป้าหมายของวิธีการจัดการฉบับปรับปรุงต่อที่ประชุม ซึ่งคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศได้เห็นชอบต่อข้อเสนอดังกล่าวโดยเป้าหมายของวิธีการจัดการฉบับปรับปรุงมีรายละเอียดดังนี้³

1. กำหนดจำนวนวาฬในการล่าโดยให้สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมวาฬอย่างมีระเบียบแบบแผน
2. ประเมินความเสี่ยงซึ่งจำนวนวาฬจะต้องไม่ลดลงมากกว่าจำนวนที่ถูกล่า ซึ่งจะทำให้ความเสี่ยงของการสูญพันธุ์ของวาฬจะไม่เพิ่มขึ้น
3. สรุปความเป็นไปได้ของจำนวนวาฬที่สามารถล่าได้

³ Whaling Library. “Comprehensive Assessment of Whale Stocks.” <http://luna.pos.to/whale/iwc_chair89_9.html>.

ก่อนหน้าการประชุมประจำปีของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศปี ค.ศ. 1991 ได้มีการสัมมนาของคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและได้ตัดสินใจเลือกแผนงานที่เห็นว่าเหมาะสมมา 5 แผนงานซึ่งคาดว่าจะสามารถนำมาทำเป็นวิธีการจัดการฉบับปรับปรุงได้ คณะกรรมการวิทยาศาสตร์ได้นำเสนอแผนงานในที่ประชุมประจำปี ค.ศ. 1991 อย่างไรก็ดีที่ประชุมยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้เนื่องจากแต่ละแผนงานที่นำเสนอต่างก็มีข้อจำกัดที่แตกต่างกันรวมทั้งยังต้องมีการตรวจสอบข้อมูลอีกหลายประการ เช่นจำนวนวาฬในแต่ละภูมิภาค ขนาดของวาฬ วิธีการในปกป้องลูกวาฬ เป็นต้น ทำให้ยังไม่มีประกาศใช้วิธีการจัดการฉบับปรับปรุง นอกจากนี้ คณะกรรมการวิทยาศาสตร์ยังได้เสนอรายงานเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของจำนวนวาฬที่ได้มีการเก็บข้อมูลทั้งจากทะเลและทางอากาศ ในรายงานระบุว่ามีวาฬมิงค์ในแถบแอนตาร์กติกราว 760,000 ตัว และแถบบริเวณอื่น ซึ่งจำนวนดังกล่าวนี้มีความสมบูรณ์เพียงพอในการที่จะล่าวาฬมิงค์ได้⁴

ญี่ปุ่น, ไอซ์แลนด์, นอร์เวย์ ซึ่งเป็นสามประเทศหลักที่สนับสนุนการล่าวาฬได้อ้างข้อมูลจากรายงานดังกล่าวและร้องขอให้คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศมีมติให้มีการล่าวาฬมิงค์และยกเลิกข้อห้ามในการล่าวาฬ แต่คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศได้ปฏิเสธข้อเสนอดังกล่าว แม้ว่าในรายงานของคณะกรรมการวิทยาศาสตร์จะระบุว่าวาฬมิงค์นั้นสามารถล่าได้ถึงปีละ 2,000 ตัวโดยปราศจากอันตราย ผลจากการปฏิเสธข้อเสนอดังกล่าวทำให้คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศนั้นถูกมองว่ายอมต่อแรงกดดันทางการเมืองเพื่อที่จะปกป้องวาฬมากกว่าที่จะเชื่อหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ซึ่งสนับสนุนการล่าวาฬอย่างยั่งยืน⁵ ซึ่งประเด็นดังกล่าวมักเป็นประเด็นที่ญี่ปุ่นและกลุ่มประเทศที่สนับสนุนการล่าวาฬมักนำมาใช้ในการโต้แย้งว่าประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬพยายามที่จะไม่ให้มีการล่าวาฬต่อไปโดยไม่สนใจหลักฐานทางวิทยาศาสตร์

⁴ Whaling Library. "Comprehensive Assessment of Whale Stocks."

<http://luna.pos.to/whale/iwc_chair91_10.html>.

⁵ Brettny Hardy, "A Regional Approach to Whaling: How The North Atlantic Mammal Commission is Shifting The Tides For Whale Management," Duke Journal of Comparative & International Law 17 (Fall 2006):177.

การที่ยังไม่สามารถหาข้อยุติเกี่ยวกับแผนงานที่นำมาใช้ในการจัดการวาฬแบบเบ็ดเสร็จ รวมทั้งการไม่ยกเลิกข้อมติการห้ามล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ และการเผชิญกับความขัดแย้งต่อกลุ่มประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬส่งผลให้กลุ่มประเทศที่สนับสนุนการล่าวาฬเริ่มมองหาแนวทางใหม่เพื่อตอบสนองกับวัตถุประสงค์ของตน

2. การจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทางทะเลในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ

โดยในวันที่ 9 เมษายน ค.ศ. 1992 ไอซ์แลนด์, นอร์เวย์, กรีนแลนด์ และฟาโรห์ไออร์แลนด์ได้เซ็นข้อตกลงเพื่อการร่วมมือในการวิจัย อนุรักษ์ จัดการ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทางทะเลในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ⁶ (Agreement on Cooperation in Research Conservation and Management of Marine Mammals in the North Atlantic) ในขณะเดียวกันในข้อตกลงดังกล่าวก็ได้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทางทะเลในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ (The North Atlantic Marine Mammals in the North Atlantic: NAMMCO)⁷ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนข้อตกลงดังกล่าว โดยวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กรนั้นถูกระบุไว้ในมาตรา 2 ของข้อตกลงดังนี้ “ วัตถุประสงค์ของคณะกรรมการควรจะเป็นการแลกเปลี่ยนปรึกษาหารือและร่วมมือกันเพื่อการอนุรักษ์และการจัดการอย่างสมเหตุผลและศึกษาสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทางทะเลในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ”⁸

⁶ The North Atlantic Marine Mammals in The North Atlantic. “The North Atlantic Marine Mammals Commission.” <http://www.nammco.no/Nammco/Mainpage/DocumentsAndInformation/nammco_agreement.html>.

⁷ ต่อไปจะเรียกว่า NAMMCO

⁸ The North Atlantic Marine Mammals in The North Atlantic. “Agreement on Cooperation in research, Conservation and Management of Marine Mammals in The North Atlantic.” <<http://www.nammco.no/webcronize/images/Nammco/659.pdf>>. 9 April 1992.

การก่อตั้งคณะกรรมการว่าด้วยสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทางทะเลในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือถือเป็นการท้าทายความชอบธรรมของคณะกรรมการว่าวาฬระหว่างประเทศที่ไม่สามารถหาข้อยุติระหว่างประเทศสมาชิกได้ รวมทั้งเป็นการตอบโต้จากกลุ่มประเทศที่สนับสนุนการล่าวาฬที่ไม่พอใจคณะกรรมการว่าวาฬระหว่างประเทศที่ไม่สามารถบังคับใช้วิธีการจัดการฉบับปรับปรุง ซึ่งประเทศที่สนับสนุนการล่าวาฬต่างคาดหวังว่าหากวิธีการจัดการฉบับปรับปรุงมีผลบังคับใช้ก็อาจจะสามารถยุติปัญหาและข้อถกเถียงเรื่องการล่าวาฬได้ จากการมีแผนงานและข้อปฏิบัติที่ชัดเจน เมื่อประเทศล่าวาฬอื่นๆ ได้ทำการจัดตั้งองค์กรอย่าง NAMMCO เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของตน จึงทำให้เกิดคำถามและข้อสงสัยว่าญี่ปุ่นจะลาออกจากการเป็นสมาชิกคณะกรรมการว่าวาฬระหว่างประเทศ และไปเข้าร่วมเป็นสมาชิกใหม่ของ NAMMCO หรือไม่ ในประเด็นนี้ญี่ปุ่นยังคงยืนยันที่จะเป็นสมาชิกของคณะกรรมการว่าวาฬระหว่างประเทศต่อไป เนื่องจากญี่ปุ่นมองว่าหากญี่ปุ่นลาออกจากการเป็นสมาชิกคณะกรรมการว่าวาฬระหว่างประเทศจะทำให้ญี่ปุ่นสูญเสียเวทีที่เป็นทางการในการแสดงจุดยืนของตนต่อประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬ โดยเฉพาะข้อโต้แย้งทางด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งญี่ปุ่นอาจโดนข้อกล่าวหาที่ไม่เป็นธรรมจากกลุ่มประเทศเหล่านั้น การลาออกอาจสร้างความพึงพอใจจากกลุ่มที่สนับสนุนการล่าวาฬอย่างสุดโต่ง แต่จะไม่เป็นผลดีต่อแนวคิดการล่าวาฬอย่างยั่งยืน สิ่งที่ญี่ปุ่นต้องการและเรียกร้องคือสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีความรับผิดชอบ, การเคารพถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและค่านิยม, เสรีภาพจากการกดขี่ของเสียงส่วนใหญ่, หรือความพยายามที่จะยึดยึดความเห็นของคุณต่อผู้ที่มีความคิดเห็นที่แตกต่าง โดยเฉพาะความเห็นที่เป็นอุดมคติและไม่มีเหตุผลทางด้านวิทยาศาสตร์มารองรับ⁹

⁹ Whaling Library. "Maintaining IWC Membership Is in Japan's Interest."

3. ความขัดแย้งระหว่างญี่ปุ่นกับกลุ่มประเทศและองค์กรที่ต่อต้านการล่าวาฬ

ถัดมาในการประชุมประจำปี ค.ศ. 1992 ของคณะกรรมการการล่าวาฬระหว่างประเทศ ที่ประชุมได้รับเอาระบบคิดคำนวณจำนวนวาฬด้วยระบบคอมพิวเตอร์จากการเสนอของ คณะกรรมการวิทยาศาสตร์มาใช้ในการคำนวณจำนวนวาฬที่สามารถล่าได้กับวาฬบางสายพันธุ์ นอกจากนี้ในวิธีการจัดการฉบับปรับปรุงซึ่งได้มีการพัฒนาเป็นลำดับได้ระบุว่ามีความเป็นไปได้ที่จะทำการล่าวาฬได้ อย่างไรก็ดีคณะกรรมการการล่าวาฬระหว่างประเทศยังไม่ยกเลิกข้อมติการห้ามล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ โดยให้เหตุผลว่าจำเป็นต้องเตรียมข้อมูลเบื้องต้นในการสำรวจประชากรวาฬ รวมทั้งยังต้องสร้างและอนุมัติระบบที่จะใช้ในการเฝ้าระวังและตรวจสอบวาฬเสียก่อน ผลจากการที่ คณะกรรมการการล่าวาฬระหว่างประเทศตัดสินใจไม่ยกเลิกข้อมติการห้ามล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ทำให้กลุ่มประเทศที่สนับสนุนการล่าวาฬผิดหวังและตอบโต้ โดยญี่ปุ่นได้ตำหนิคณะกรรมการการล่าวาฬระหว่างประเทศว่าเพิกเฉยต่อหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ทั้งที่เป็นข้อมูลจากคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ซึ่งถือเป็นหน่วยงานภายในของคณะกรรมการการล่าวาฬระหว่างประเทศเอง¹⁰ ในขณะที่ไอซ์แลนด์ประกาศลาออกจากการเป็นสมาชิกคณะกรรมการการล่าวาฬระหว่างประเทศ ทางด้านนอร์เวย์ก็ได้ข่มขู่ว่าจะลาออกจากการเป็นสมาชิกเช่นกันและจะพิจารณาการกลับมาล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์อีกครั้งในปีถัดไป¹¹

ในปีค.ศ. 1992 นี้ยังได้มีการประชุมขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (United Nations Conference on Environment and Development:UNCED) ที่กรุงริโอ เดอจาเนโร ประเทศบราซิล โดยที่ประชุมได้ออกเอกสารที่สำคัญ เช่น ปฏิญญาริโอ (Rio Declaration) สนธิสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity Treaty)

¹⁰ David D. Caron, "The International Whaling Commission and the North Atlantic Marine Mammal Commission: The Institutional Risks of Coercion in Consensual Structures," *The American Journal of International Law* 89 (January 1995): 160.

¹¹ ไอซ์แลนด์ไม่ได้คัดค้านมติในการยุติการล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ ดังนั้นไอซ์แลนด์จึงไม่สามารถล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ได้เว้นเสียแต่ว่าจะลาออกจากการเป็นสมาชิกของคณะกรรมการการล่าวาฬระหว่างประเทศ ก่อน ในขณะที่นอร์เวย์ได้คัดค้านมติดังกล่าวตั้งแต่ต้นตานั้นนอร์เวย์จึงสามารถล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ได้ โดยไม่จำเป็นต้องลาออกจากการเป็นสมาชิก

รวมถึงเอกสารที่เรียกว่าวาระที่ 21 (Agenda 21) ซึ่งเป็นแผนการในการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน แผนการดังกล่าวก่อให้เกิดการถกเถียงของแนวคิดในการใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของโลกระหว่างแนวคิดในการใช้ประโยชน์สูงสุดของการบริโภคกับแนวคิดในการรักษาสิ่งแวดล้อมโดยใช้หลักนิเวศวิทยา ในขณะที่เดียวกันสหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (International Union For The Conservation of nature and natural Resources) ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้ออกมติ 19.63 โดยระบุว่า “ ไม่มีสิ่งใดในวาระที่ 21 ที่จำกัดสิทธิของรัฐ หรือองค์กรระหว่างประเทศในการห้าม, จำกัด หรือ ออกข้อบังคับในการใช้ประโยชน์จากสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมทางทะเลมากกว่าที่หลักการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนระบุไว้ ”¹²

มติ 19.63 ได้แสดงให้เห็นถึงหลักการอย่างกว้างๆ ในการพิจารณาสิทธิของรัฐต่างๆ ในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติซึ่งไม่ต่างไปจากอนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายทางทะเลขององค์การสหประชาชาติ แต่ในทางปฏิบัตินั้นแต่ละประเทศต่างตีความและมีมาตรฐานที่แตกต่างกัน ในประเด็นการล่าวาฬนั้นประเทศที่สนับสนุนการล่าวาฬอย่างญี่ปุ่นมองในบริบทการใช้ประโยชน์และสิทธิของรัฐในการใช้ทรัพยากรคือวาฬ ในขณะที่ประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬมองว่าวาฬเป็นสัตว์ที่ไม่ควรจะถูกล่าและควรจะเป็นสัตว์สงวน ญี่ปุ่นได้พยายามอย่างต่อเนื่องในการขออนุญาตจากคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศให้มีการเพิ่มจำนวนวาฬที่สามารถล่าได้โดยในการประชุมประจำปีค.ศ. 1993 ของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศซึ่งญี่ปุ่นเป็นเจ้าภาพที่เมืองเกียวโต ญี่ปุ่นได้ร้องขอเพิ่มจำนวนวาฬในการล่า โดยญี่ปุ่นได้เสนอที่จะล่าวาฬมิงค์เพิ่มอีกปีละ 5,000 ตัว โดยตัวเลขดังกล่าวคำนวณจากรายงานของคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ที่เสนอต่อที่ประชุมในปี ค.ศ. 1991 ซึ่งระบุว่ามิงค์วาฬถึง 761,000 ตัวในบริเวณแอนตาร์กติก นอกจากนี้ญี่ปุ่นยังได้เสนอแผนที่จะให้ชุมชนตามชายฝั่งของตนเองสามารถล่าวาฬมิงค์ได้จำนวน 50 ตัวในแต่ละปี โดยยกเอาประเด็นทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องว่าชุมชนตามชายฝั่งตนเองมีการล่าวาฬเป็นเวลานาน ดังนั้นควรได้รับข้อยกเว้นให้สามารถล่าวาฬได้ แต่ข้อเสนอของญี่ปุ่นไม่ประสบความสำเร็จ คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศปฏิเสธข้อเสนอทั้งหมดของญี่ปุ่น

¹² Harry N.Scheiber, “Historical Memory, Cultural Claims, And Environmental Ethics in the Jurisprudence of Whaling Regulation,” *Ocean & Coastal Management* 38 (January 1998):24.

นอกจากนี้คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศยังได้สนับสนุนแนวคิดในการสร้างเขตห้ามล่าวาฬในมหาสมุทรใต้ ในขณะที่วิธีการจัดการฉบับปรับปรุงนั้นก็ยังไม่สามารถบังคับใช้ได้ เนื่องจากระบบเฝ้าระวังนั้นยังไม่ได้รับความเห็นชอบ เจ้าหน้าที่ญี่ปุ่นได้กล่าวหาประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬและองค์กรระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมว่าได้พยายามสร้างภาพพจน์ของการล่าวาฬให้เป็นสิ่งที่ไม่ดีผิดหลักทางศาสนา และกลุ่มที่ต่อต้านการล่าวาฬพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศจากสถาบันซึ่งทำหน้าที่ในการจัดการวาฬมาเป็นสถาบันในการปกป้องวาฬ¹³

ผลจากการความขัดแย้งของประเทศสมาชิกรวมทั้งการที่คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศไม่สามารถประกาศใช้วิธีการจัดการฉบับปรับปรุง แม้ว่าคณะกรรมการวิทยาศาสตร์จะเห็นชอบและมีข้อเสนอแนะให้บังคับใช้วิธีการจัดการฉบับปรับปรุงได้ ทำให้ ดร.ฟิลิป แสมมอล ประธานของคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศประกาศลาออกเนื่องจาก ดร.ฟิลิป มองว่าการปฏิเสธการบังคับใช้วิธีการจัดการฉบับปรับปรุงเท่ากับเป็นการปฏิเสธหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ในจดหมายลาออกของ ดร.ฟิลิป ได้ระบุว่า “อะไรคือประเด็นของการมีคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ ถ้าข้อเสนอแนะที่เป็นเอกฉันท์ของเราซึ่งเป็นเรื่องพื้นฐานที่สำคัญถูกกระทำโดยการดูถูกเช่นนั้น ผมได้ข้อสรุปว่า ผมไม่สามารถที่จะทำงานในการเป็นผู้จัดการหรือตัวแทนของคณะกรรมการซึ่งไม่ได้รับความเคารพจากหน่วยงานที่แต่งตั้งเรา”¹⁴ การประกาศลาออกของ ดร.ฟิลิป นั้นแสดงให้เห็นว่าประเด็นการล่าวาฬนั้นไม่ได้มีเพียงประเด็นทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่การล่าวาฬนั้นได้กลายเป็นประเด็นทางการเมืองและความเชื่อหรือค่านิยมที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มประเทศที่ต้องการล่าวาฬและกลุ่มประเทศที่ต้องการให้ไม่มี การล่าวาฬอีกต่อไป

¹³ David D. Caron, The International Whaling Commission and the North Atlantic Marine Mammal Commission: The Institutional Risks of Coercion in Consensual Structures, P.162.

¹⁴ Arne Kalland, “Whale Politics and Green Legitimacy: A Critique of the Anti-Whaling Campaign,” Anthropology Today 9 (December 1993):3.

แม้ว่าข้อเสนอต่างๆ ของญี่ปุ่นจะถูกคัดค้านจากกลุ่มประเทศต่อต้านการล่าวาฬแต่ญี่ปุ่นก็ยังคงเดินหน้าโครงการวิจัยวาฬเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์อย่างต่อเนื่องโดยญี่ปุ่นได้ประกาศโครงการวิจัยวาฬของญี่ปุ่นในบริเวณทิศตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือ (Japan's Whale Research Program in the Western North Pacific:JARPN) ในปี ค.ศ. 1994 โดยมีเป้าหมายที่จะจับวาฬมิงค์ 100 ตัว โครงการนี้นับเป็นโครงการวิจัยวาฬเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์โครงการที่สองของญี่ปุ่นต่อจากโครงการวิจัยวาฬของญี่ปุ่นในแอนตาร์กติก โดยโครงการ JARPN มีวัตถุประสงค์หลัก สองข้อได้แก่¹⁵

1. ค้นหาโครงสร้างของวาฬแกลบมิงค์ (To Determine the stock structure of common minke whale)

2. ค้นหา ระบบนิเวศวิทยาของการให้อาหารของวาฬแกลบมิงค์ ในบริเวณทิศตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือ (To Determine the feeding ecology of the Common minke whale in the Western North Pacific) โดยในการประชุมประจำปี ค.ศ. 1994 ของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ ที่ประชุมนั้นเห็นว่าโครงการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ทางด้านวิทยาศาสตร์แต่ก็ได้มีมติแสดงความกังวลต่อวิธีการทดลองซึ่งญี่ปุ่นยืนยันว่าจำเป็นต้องมีการฆ่าวาฬ โดยที่ประชุมได้มีมติเรียกร้องให้ญี่ปุ่นพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการทดลองซึ่งไม่จำเป็นต้องฆ่าวาฬ¹⁶ นอกจากนี้ที่ประชุมได้ยอมรับในวิธีการจัดการฉบับปรับปรุง แต่ยังไม่ประกาศใช้เนื่องจากจำเป็นต้องมีการสร้างแผนงานในการเฝ้าระวังและตรวจสอบให้เสร็จสิ้นเสียก่อน ซึ่งแผนงานดังกล่าวเรียกว่า “ แผนงานการจัดการฉบับปรับปรุง (Revised Management Scheme:RMS)”

¹⁵ The Institute of Cetacean Research. “JARPN/JARPN II research results.”

<[://www.icrwhale.org/eng/61JARPNResearchResults.doc](http://www.icrwhale.org/eng/61JARPNResearchResults.doc)>.

¹⁶ The Institute of Cetacean Research. ‘JARPN/JARPN II research results.’

<<http://www.icrwhale.org/eng/61JARPNResearchResults.doc>>.

โดยคณะกรรมการกล่าววาทะระหว่างประเทศได้เห็นชอบว่าควรจะมีการสร้างแผนงานการจัดการฉบับปรับปรุงดังกล่าวโดยมีหลักการว่า¹⁷

1. การกล่าววาทะเพื่อการพาณิชย์ควรจะได้รับอนุญาตเฉพาะในพื้นที่และฤดูกาลที่กำหนดไว้
2. จำนวนวาฬที่สามารถล่าได้จะต้องถูกคำนวณโดยคณะกรรมการวิทยาศาสตร์โดยต้องสอดคล้องกับวิธีการจัดการฉบับปรับปรุงและต้องได้รับการสนับสนุนรวมทั้งเห็นชอบจากคณะกรรมการเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของแผนงานการจัดการฉบับปรับปรุง
3. การกล่าววาทะเพื่อการพาณิชย์ไม่ว่าในพื้นที่และฤดูกาลใดที่นอกเหนือจากที่ได้อนุญาตไว้จะต้องไม่เกิดขึ้น

แผนงานการจัดการฉบับปรับปรุงนั้นถูกสร้างขึ้นเพื่อรับประกันว่าจำนวนวาฬนั้นจะไม่ถูกล่ามากเกินไป ดังนั้นจำเป็นต้องสร้างแผนงานโดยต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยทางวิทยาศาสตร์และปัจจัยที่ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ ซึ่งได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจในการจัดทำแผนงานการจัดการฉบับปรับปรุง (Revised Management Scheme Working Group) เพื่อทำหน้าที่¹⁸

1. สร้างแผนงานในการสังเกตการณ์และตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ
2. เตรียมการแผนงานเพื่อที่จะรับประกันจำนวนวาฬที่ถูกล่าว่าจะไม่เกินจำนวนที่แผนงานกำหนดไว้
3. รวบรวมรายละเอียดของวิธีการจัดการฉบับปรับปรุงและส่วนประกอบอื่นๆ ของแผนงานการจัดการฉบับปรับปรุงเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ในที่ประชุมยังได้มีมติประกาศให้บริเวณมหาสมุทรใต้เป็นเขตสงวนในการห้ามล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ โดยมีอาณาเขตดังภาพประกอบที่ 3.1

¹⁷ The International Whaling Commission. "IWC Resolution 1994-5 Resolution on the Revised Management Scheme." < http://www.iwcoffice.org/meetings/resolution/IWCRES46_1994.pdf>.

¹⁸ The International Whaling Commission. " Revised Management Scheme." <<http://www.iwcoffice.org/conservation/rms.htm>>.

ภาพประกอบที่ 3.1
ภาพแสดงพื้นที่เขตสงวนห้ามล่าวาฬ

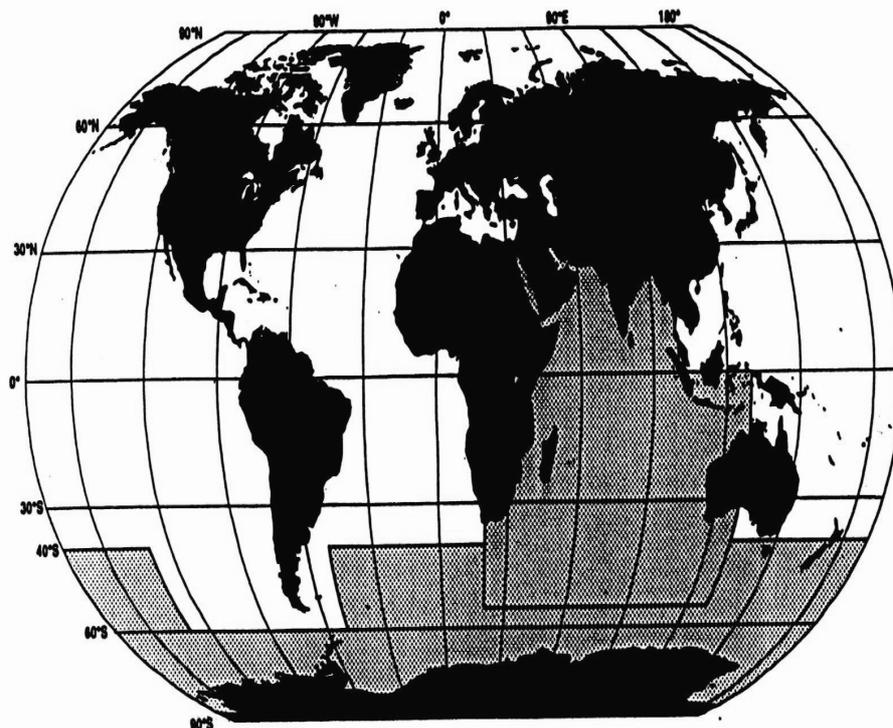

Figure. Boundaries of the Southern Ocean and Indian Ocean Sanctuaries.

ที่มา: <http://www.iwcoffice.org/conservation/images/sanctuaries.jpg>

ภาพประกอบที่ 3.1 ได้แสดงให้เห็นถึงพื้นที่เขตสงวนในการห้ามล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ ซึ่งบริเวณที่เป็นสีทึบนั้นคือเขตสงวนห้ามล่าวาฬ การประกาศเขตสงวนดังกล่าวถือว่ามีความสำคัญต่อประเทศที่ทำการล่าวาฬ เพราะแม้ว่าคณะกรรมการการล่าวาฬระหว่างประเทศจะมีมติให้มีการยุติการล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ แต่ข้อมติดังกล่าวเป็นเพียงข้อมติชั่วคราวเพื่อรอให้มีการสร้างวิธีการจัดการฉบับปรับปรุงให้เสร็จสิ้นเสียก่อน จากนั้นจึงจะมีการประเมินข้อมติที่ให้มีการยุติการล่าวาฬเพื่อการพาณิชย์ว่าจะทำการยกเลิกหรือไม่ แต่การประกาศเขตสงวนในการห้ามล่าวาฬเพื่อการ

พาณิชย์นั้นจะไม่มีกรยกเลิกจนกว่าประเทศสมาชิกจะมีข้อมติเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ดังนั้นในอนาคตถ้าหากคณะกรรมการล่าวาพะระหว่างประเทศมีข้อมติยกเลิกประกาศการยุติการล่าวาพะเพื่อการพาณิชย์ ญี่ปุ่นและประเทศที่ล่าวาพาก็ยังไม่สามารถทำการล่าวาพะเพื่อการพาณิชย์ในมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรใต้ได้ การที่คณะกรรมการล่าวาพะระหว่างประเทศยังไม่ประกาศใช้วิธีการจัดการฉบับปรับปรุงจนกว่าแผนงานการจัดการฉบับปรับปรุงจะเสร็จสิ้นทำให้ความหวังของกลุ่มประเทศที่สนับสนุนการล่าวาพรวมทั้งญี่ปุ่นที่จะกลับมาล่าวาพะเพื่อการพาณิชย์นั้นยังต้องรอคอยต่อไป

ในขณะเดียวกันนักชีววิทยาของอดีตสหภาพโซเวียตเปิดเผยว่าอดีตสหภาพโซเวียตได้ทำการล่าวาพะจำนวนมาก โดยละเมิดข้อตกลงกับคณะกรรมการล่าวาพะระหว่างประเทศนับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา กองเรือที่ล่าวาพะของอดีตสหภาพโซเวียตได้ล่าวาพะจำนวนมหาศาลในบริเวณขั้วโลกใต้โดยไม่สนใจทั้งในเรื่องของขนาด อายุ หรือสายพันธุ์ที่ได้รับการปกป้อง จำนวนวาพะที่อดีตสหภาพโซเวียตล่าและรายงานไปยังคณะกรรมการล่าวาพะระหว่างประเทศกับจำนวนวาพะที่ถูกล่าจริงนั้นมีความแตกต่างกันมากเกือบเท่าตัว อาทิเช่นวาพหลังโหนก (Humpback Whale) อดีตสหภาพโซเวียตได้รายงานว่าได้ล่าวาพะเป็นจำนวน 2,710 ตัว แต่อันที่จริงได้มีการล่าวาพะไปมากกว่า 48,000 ตัว¹⁹ จำนวนวาพะที่ถูกล่าเกินกว่าจำนวนที่ได้รายงานของอดีตสหภาพโซเวียตแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดและประสิทธิภาพในการตรวจสอบของคณะกรรมการล่าวาพะระหว่างประเทศว่ายังมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการแก้ไขอีกมาก

ในปี ค.ศ. 1995 ญี่ปุ่นได้ทำการปรับปรุงโครงการวิจัย JARPA โดยได้เพิ่มวัตถุประสงค์ของการวิจัยอีกสองข้อจากเดิมที่มีอยู่แล้วสองข้อเพื่อที่จะทำให้โครงการ JARPA มีความสมบูรณ์และสอดคล้องกับแผนงานของคณะกรรมการล่าวาพะระหว่างประเทศ โดยวัตถุประสงค์ที่เพิ่มเข้ามาได้แก่²⁰

¹⁹ Phillip J.Clapham and Scott C. Baker, “Modern Whaling,” *Encyclopedia of Marine Mammals* (2002):1328-1332.

²⁰ The Institute of Cetacean Research. “Review of JARPA research objectives and update of the work related to JARPA tasks derived from the 1997 SC meeting.” <<http://www.icrwhale.org/eng/JA-J05-JR01.pdf>>.

1.อธิบายผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

(Elucidation of the Effect of Environmental Change on Cetaceans)

2.อธิบายโครงสร้างจำนวนวาฬมิงค์ในซีกโลกใต้เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการจำนวน

วาฬ (Elucidation of the stock structure of the Southern Hemisphere minke whales to Improve Stock Management)

อย่างไรก็ดีความขัดแย้งระหว่างประเทศที่สนับสนุนกับประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬ ยังคงดำเนินเรื่อยมาในปี ค.ศ. 1997 ไอร์แลนด์ได้เสนอทางออกเพื่อลดความขัดแย้งโดยข้อเสนอ ดังกล่าวมีรายละเอียดดังต่อไปนี้²¹

1. แผนงานการจัดการฉบับปรับปรุงควรเสร็จสมบูรณ์และนำไปดำเนินการและ จะต้องมีการเปรียบเทียบในการสังเกตการณ์และตรวจสอบเพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจต่อสาธารณะ

2. จำนวนของวาฬที่สามารถล่าได้ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนงานการจัดการฉบับปรับปรุง นั้น ควรจะมีการจำกัดพื้นที่การล่าอยู่เพียงบริเวณชายฝั่ง

3. วาฬที่ถูกล่านี้ควรมีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อการบริโภคสำหรับท้องถิ่น (Local Consumption) ซึ่งสามารถหลีกเลี่ยงการล่าวาฬเพื่อนำมาค้าขายระหว่างประเทศ

4. ในการล่าวาฬเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์นั้นควรจะใช้วิธีการที่ทำให้วาฬ ถึงแก่ความตายไปสักกระยะหนึ่ง

5. ควรจะมีการเตรียมการในการออกข้อบังคับในการชมวาฬเพื่อลดผลกระทบต่อ การรบกวนประชากรวาฬ

ข้อเสนอดังกล่าวของไอร์แลนด์ดูเหมือนจะเป็นข้อเสนอที่ค่อนข้างประนีประนอมโดย ให้มีการล่าวาฬ แต่ต้องจำกัดบริเวณที่ให้ล่าให้อยู่ภายในบริเวณชายฝั่งไม่ใช่ในมหาสมุทร รวมทั้ง การล่าวาฬนั้นควรเป็นไปเพื่อการบริโภคในท้องถิ่นไม่ใช่เพื่อการค้า แต่ประเทศที่มีจุดยืนในการ สนับสนุนและต่อต้านการล่าวาฬอย่างชัดเจนต่างก็ยังคงสวนทางที่ต่อข้อเสนอของไอร์แลนด์

²¹ High North Alliance. "Irish Proposal."

นอกจากปัญหาความขัดแย้งระหว่างสมาชิกแล้ว คณะกรรมาธิการล่าวาฬระหว่างประเทศยังประสบปัญหาทางการเงินอีกด้วยในการประชุมประจำปีครั้งที่ 50 ใน ค.ศ. 1998 คณะกรรมาธิการล่าวาฬระหว่างประเทศได้รับเงินบริจาคในการแก้ไขปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสัตว์เสี่ยงถูกค้าขายนมจากประเทศสมาชิกไม่ถึง 200,000 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งถือเป็นจำนวนเงินที่น้อยมาก นอกจากนี้ในจำนวนเงินกองทุนเพื่อการวิจัยในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมประจำปี ค.ศ. 1999/2000 ยังขาดจำนวนเงินสนับสนุนอีกถึง 300,000 ดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงโครงการวิจัยอื่นๆ ของคณะกรรมาธิการล่าวาฬระหว่างประเทศที่ประสบปัญหาในเรื่องเงินทุนที่ไม่พอเพียงเช่นกัน²² ปัญหาเรื่องของเงินทุนที่ไม่พอเพียงทำให้คณะกรรมาธิการล่าวาฬระหว่างประเทศไม่สามารถเพิ่มศักยภาพในองค์ความรู้เกี่ยวกับวาฬ ซึ่งทำให้องค์กรต้องพึ่งพิงประเทศสมาชิกหรือกลุ่มต่างๆ ซึ่งประเทศสมาชิกหรือกลุ่มต่างๆ เหล่านี้นี้อาจทำการวิจัยโดยมีอคติหรือความลำเอียงได้²³

นอกจากเวทีของคณะกรรมาธิการล่าวาฬระหว่างประเทศแล้ว ญี่ปุ่นยังได้พยายามผลักดันประเด็นการล่าวาฬของตนในเวทีการประชุมสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ด้วย อาทิเช่น ในการประชุมสมาชิกของอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora : CITES) ครั้งที่ 10 ที่ ซิมบับเว ปี ค.ศ. 1997 และ ครั้งที่ 11 ที่เคนยา ในปี ค.ศ. 2000 ญี่ปุ่นและนอร์เวย์ สองประเทศหลักที่สนับสนุนการล่าวาฬ ได้เสนอให้วาฬมิงค์และวาฬสีเทามาอยู่ในบัญชีหมายเลขสอง (Appendix II) แทนจากเดิมที่อยู่ในบัญชีหมายเลขหนึ่ง (Appendix I) เนื่องจากสัตว์ชนิดใดก็ตามที่อยู่ในบัญชีหมายเลขหนึ่งจะไม่สามารถทำการค้าขายได้ แต่หากอยู่ในบัญชีหมายเลขสองนั้นสามารถทำการค้าขายสัตว์สายพันธุ์นั้นๆ ได้ ญี่ปุ่นกับนอร์เวย์นั้นต้องการที่จะให้มีการค้าขายวาฬมิงค์และวาฬสีเทา

²² William C.G. Burn and Geoffrey Wandesforde-Smith, "The International Whaling Commission and the Future of Cetaceans in a changing World," Review of European Community & International Environment Law 11 (2002):209.

²³ William T. Burke, The New International Law of Fisheries: UNCLOS 1982 and Beyond (New York: Oxford University Press, 1994), p.292.

อย่างไรก็ดีข้อเสนอของทั้งสองประเทศไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องมาจากการณรงค์ของหน่วยงานทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ต่อต้านการล่าวาฬ รวมทั้งมีประเทศจำนวนมากที่ไม่ได้มีอุตสาหกรรมการล่าวาฬทำให้ประเทศส่วนใหญ่ไม่ได้ลงคะแนนสนับสนุนให้กับข้อเสนอญี่ปุ่นและนอร์เวย์²⁴

ญี่ปุ่นได้ให้เหตุผลในการเสนอครั้งนี้ว่าการให้วาฬมิงค์และวาฬสีเทาอยู่ในบัญชีหมายเลขสองนั้น ไม่ได้ทำให้วาฬเหล่านี้สูญพันธุ์ และได้กล่าวหาว่านักเคลื่อนไหวทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ต่อต้านการค้าขายวาฬนั้น ไม่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มาสนับสนุนอย่างเพียงพอ ญี่ปุ่นยังได้ให้เหตุผลว่า สหรัฐอเมริกานั้นได้ยกเลิกสถานะของวาฬสีเทาในฐานะสัตว์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ในขณะที่คณะกรรมการวิทยาศาสตร์ของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศได้ชี้ว่าวาฬมิงค์นั้นไม่ควรจะอยู่ในบัญชีหมายเลขหนึ่ง นอกจากนี้ญี่ปุ่นยังได้เสนอที่จะจำกัดการค้าขายวาฬกับภาคีสมาชิกที่มีการระบุสารพันธุกรรม (Deoxyribonucleic Acid:DNA) ของวาฬ ในขณะที่องค์กรอย่าง Greenpeace นั้นไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของญี่ปุ่นที่ทำให้มีการค้าขายวาฬได้ เพราะจะก่อให้เกิดอันตรายต่อวาฬซึ่งอาจจะทำให้วาฬสูญพันธุ์ได้ นอกจากนี้การล่าวาฬนั้นไม่ได้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืนเนื่องจากความต้องการบริโภคเนื้อวาฬของโลกนั้นมีน้อยมาก การอนุญาตให้มีการล่าวาฬนั้นจึงเป็นประโยชน์แก่เฉพาะประเทศที่บริโภควาฬเท่านั้น²⁵

แม้ว่าญี่ปุ่นจะไม่ประสบความสำเร็จจากการประชุมในเวทีของ CITES แต่ญี่ปุ่นยังคงเดินหน้าในโครงการวิจัยวาฬเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ต่อไป โดยญี่ปุ่นได้ประกาศที่จะขยายโครงการ JARPN ในปี ค.ศ. 2000 โดยจะทำการจับวาฬเพิ่มอีกสองสายพันธุ์ได้แก่วาฬบรูด้าและวาฬหัวทุย การประกาศดังกล่าวของญี่ปุ่นนั้นได้รับเสียงคัดค้านจากประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬจำนวนมาก โดยในเดือนกรกฎาคมปี ค.ศ. 2000 กองเรือล่าวาฬของญี่ปุ่นได้ออกล่าวาฬ ส่งผลให้สหรัฐอเมริกาขู่ว่าอาจจะลงโทษญี่ปุ่นด้วยมาตรการบางอย่างใดอย่างหนึ่ง จากนั้นในช่วงต้นเดือนสิงหาคม โจเซฟ ลิเบอร์แมน หนึ่งในผู้สมัครชิงตำแหน่งประชาธิปไตยของสหรัฐอเมริกา จากพรรคเดโมแครต ได้เรียกร้องให้ประธานาธิบดี บิล คลินตัน ออกมาตรการลงโทษญี่ปุ่นเพื่อปกป้องวาฬ

²⁴ Mike Danaher, "Why Japan will not give up whaling," *Pacific Review* 14 (June 2002): 108.

²⁵ Ibid., p.109.

หลังจากนั้น นอร์แมน มิเนต้า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของสหรัฐอเมริกาได้ออกมายืนยันว่าสหรัฐอเมริกาจะดำเนินการบางประการเพื่อเป็นการเตือนญี่ปุ่น โดยสหรัฐอเมริกาได้ตัดสินใจไม่เข้าร่วมการประชุมระดับรัฐมนตรีว่าด้วยเรื่องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (The Ministerial Conference on Environment and Development) ของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติ (United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific:ESCAP) ที่เมืองคิตะคิวชู ของญี่ปุ่น ซึ่งจัดขึ้นวันที่ 31 สิงหาคม ถึงวันที่ 31 กันยายน ค.ศ. 2000 นอกจากนี้ในระหว่างการพบปะกันของ โยเฮ โคโนะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของญี่ปุ่นกับ แมคเดอลีน อัลไบรท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา นางอัลไบรท์ ได้แสดงความกังวลต่อโครงการวิจัยวาฬของญี่ปุ่นซึ่งสหรัฐอเมริกาอาจจะใช้มาตรการหรือบทลงโทษทางการค้าอื่นๆ ต่อญี่ปุ่น ซึ่งทางญี่ปุ่นได้กล่าวว่าหากสหรัฐอเมริกาทำเช่นนั้นญี่ปุ่นก็จะนำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่องค์การการค้าโลก จนกระทั่งในวันที่ 13 กันยายน ประธานาธิบดีคลินตันประกาศห้ามไม่ให้เรือประมงของญี่ปุ่นเข้าสู่เขตเศรษฐกิจจำเพาะของอเมริกา²⁶

แม้ว่ารัฐบาลสหรัฐอเมริกาคงตัดสินใจไม่ให้สิทธิแก่เรือประมงของญี่ปุ่นเข้ามาในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของตน แต่ยังมีเสียงเรียกร้องจากกลุ่มที่ต่อต้านการค้าวาฬให้รัฐบาลสหรัฐอเมริกาศึกษาเพิ่มมาตรการลงโทษอื่นๆ ต่อญี่ปุ่น โดยเฉพาะบทลงโทษทางการค้า แต่บทลงโทษทางการค้านั้นถูกคัดค้านจากผู้ส่งออกสินค้าเกษตรของสหรัฐอเมริกาเอง เนื่องจากกลุ่มผู้ส่งออกเหล่านี้กลัวว่ามาตรการดังกล่าวจะก่อให้เกิดการตอบโต้ทางการค้าจากญี่ปุ่นซึ่งสินค้าเกษตรของสหรัฐอเมริกาอาจจะได้รับผลกระทบ ในที่สุดสหรัฐอเมริกานั้นก็ได้ยกเลิกมาตรการคว่ำบาตรทางการค้าต่อญี่ปุ่น นอกจากการเดินหน้าเพื่อการค้าวาฬแล้วญี่ปุ่นยังได้ว่าจ้างบริษัทแซนวิก (Shanwick) ซึ่งเป็นบริษัทประชาสัมพันธ์ เพื่อทำการโฆษณาและรณรงค์คัดค้านข้อเสนอของประเทศที่ต่อต้านการค้าวาฬที่จะผลักดันให้มีพื้นที่เขตสงวนห้ามล่าวาฬมากขึ้น บริษัทแซนวิกได้ร่วมมือกับสมาคมล่าวาฬแห่งญี่ปุ่น (Japan Whaling Association:JWA) โดยทำการออกโฆษณาทั้งในหนังสือพิมพ์และสื่อของออสเตรเลีย

²⁶ Yasuharu Ishizawa, "Whale Hunting and News Media," Review of Media, Information and Society 7 (2002):53.

หัวข้อในโฆษณาเหล่านั้นเป็นการชักจูงเพื่อให้ชาวออสเตรเลียเข้าใจถึงนโยบายการล่าวาฬของญี่ปุ่น มีการใช้ข้อความ อาทิเช่น “ความจริงของการล่าวาฬ...ไม่ใช่วาฬทุกสายพันธุ์ที่จะสูญพันธุ์ และจำนวนวาฬยังมีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์”²⁷ การว่าจ้างบริษัทประชาสัมพันธ์นับเป็นอีกยุทธศาสตร์หนึ่งที่ญี่ปุ่นนำมาใช้เพื่อตอบโต้กับประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬ ในปี ค.ศ. 2001 เมื่อจอร์จ ดับเบิลยู บุช ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา สภานิติบัญญัติของสหรัฐอเมริกาได้มีมติเรียกร้องให้ประธานาธิบดีขอร้องทบวงโทษญี่ปุ่นที่ทำการล่าวาฬ โดยในมติดังกล่าวแนะนำว่าควรมีการเจรจาในระดับทวิภาคีจากนั้นจึงพิจารณาทบวงโทษ แต่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาก็มิได้พิจารณาทบวงโทษใดๆ ต่อญี่ปุ่นแม้ว่าสหรัฐอเมริกามีจุดยืนที่ไม่เห็นด้วยกับการล่าวาฬ²⁸

นอกจากสภานิติบัญญัติของสหรัฐอเมริกาแล้ว ในปี ค.ศ. 2002 นักวิทยาศาสตร์กลุ่มหนึ่งจำนวน 21 คน ซึ่งมีนักวิทยาศาสตร์ที่ได้รับรางวัลโนเบลรวมอยู่ด้วย ได้รวมตัวกันส่งจดหมายไปยังรัฐบาลญี่ปุ่นให้ยุติโครงการวิจัยวาฬเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งจดหมายดังกล่าวยังถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทม์ในวันที่ 20 พฤษภาคม ค.ศ. 2002 อีกด้วย โดยในจดหมายดังกล่าวมีใจความสำคัญว่า “เรากังวลว่าโครงการวิจัยวาฬของญี่ปุ่นไม่ได้ถูกออกแบบมาเพื่อตอบโจทย์ทางวิทยาศาสตร์...ข้อมูลเกือบทั้งหมดที่รวบรวมจากการล่าวาฬของญี่ปุ่นนั้นมาจากวิธีซึ่งไม่ได้ฆ่าวาฬ ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ที่ญี่ปุ่นจะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวาฬทั้งทางด้านสายพันธุ์, เพศ, ขนาดประชากร, รูปแบบการเคลื่อนย้าย โดยไม่จำเป็นต้องฆ่าวาฬ...ญี่ปุ่นถูกกล่าวหาอย่างร้ายแรงว่าได้ใช้วัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์เพื่อหลบเลี่ยงความรับผิดชอบที่มีต่อชุมชนโลก ...เราเรียกร้องด้วยความเคารพต่อรัฐบาลญี่ปุ่นให้ทำการเลื่อน โครงการวิจัยวาฬเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ออกไปก่อน”²⁹

²⁷ Bob Burton. “Japan works to defeat whale sanctuary plan.”

<<http://www.atimes.com/oceania/BG04Ah01.html>>, 4 July 2000.

²⁸ Reuben B. Ackerman, “Japanese Whaling in the Pacific Ocean: Defiance of The International Norms in the Name of “ Scientific Research, “ Culture, And Tradition,” Boston College International & Comparative Law Review 25 (2002):326.

²⁹ Baleines En Direct. “An Open Letter to The Government of Japan on “ Scientific Whaling. ”<http://www.baleinesendirect.net/pdf/whaling-letter_to_ny_times.pdf>. 20 May 2002.

ทางด้านสถาบันเพื่อการวิจัยสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมของญี่ปุ่นได้ออกแถลงการณ์ชี้แจงในประเด็นที่ถูกกล่าวหาจากจดหมายของนักวิทยาศาสตร์ทั้ง 21 คน โดย ในแถลงการณ์นั้นมีใจความว่า “ เป็นที่ชัดเจนว่านักวิทยาศาสตร์ทั้ง 21 คน ไม่ได้เข้าใจถึงบทบาทของอนุสัญญาซึ่งระบุให้สมาชิกของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศสามารถล่าวาฬเพื่อการวิจัยได้...พวกเขายังคงกล่าวหาข้อมูลส่วนใหญ่ที่ได้จากการวิจัยวาฬของญี่ปุ่นนั้นมาจากวิธีการซึ่งไม่ได้ฆ่าวาฬ...แสดงว่าพวกเขาไม่ได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยซึ่งต้องนำมาเป็นข้อมูลในแบบจำลองของระบบนิเวศวิทยาเพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาปรับปรุงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมดในบริเวณทิศตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือ ซึ่งรูปแบบในงานวิจัยจำเป็นต้องมีข้อมูลในเชิงปริมาณว่าวาฬนั้นได้กินอะไรบ้างเพื่อหาความสัมพันธ์กับเหยื่อของวาฬ รวมทั้งวาฬนั้นกินเหยื่อเป็นปริมาณมากเท่าใดซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการล่าวาฬเพื่อให้ได้ข้อมูลเหล่านี้”³⁰

กลุ่มประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬนั้นยังคงผลักดันวาระในการปกป้องวาฬอย่างต่อเนื่อง โดยในการประชุมประจำปี ค.ศ.2003 ของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ ที่ประชุมมีมติที่ 2003-1 หรือที่เรียกว่า ความริเริ่มเบอร์ลิน (Berlin Initiative) โดยประเด็นหลักของความริเริ่มเบอร์ลินคือการเตรียมตัวที่จะจัดตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม (Conservation Conservative) ซึ่งหน้าที่หลักของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมได้แก่³¹

1. เตรียมพร้อมและให้คำแนะนำต่อคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ รวมทั้งวาระทางการอนุรักษ์ในอนาคต
2. ดำเนินการในประเด็นที่คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศมอบหมายให้
3. ให้คำแนะนำต่อคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ เพื่อที่จะดูแลและปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับวาระทางด้านสิ่งแวดล้อมให้มีความทันสมัย

³⁰ The Institute of Cetacean Research. “Japan’s Senior Whale Scientist Responds to New York Times Advertisement.” <<http://www.icrwhale.org/eng/NYTimes.pdf>>.20 May 2002.

³¹ The International Whaling Commission..“2003Resolution.”
<<http://www.iwcoffice.org/meetings/resolutions/resolution2003.htm>>.

การจัดตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมเป็นความพยายามของกลุ่มประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬที่ต้องการจะให้มีความหมายใหม่เพิ่มขึ้นเพื่อปกป้องวาฬจากการล่า อย่างไรก็ตามก็ยังมีประเทศส่วนหนึ่งโดยเฉพาะประเทศที่สนับสนุนการล่าวาฬซึ่งรวมทั้งญี่ปุ่นนั้นไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดริเริ่มเบอร์ลิน

มิโนรุ โมริโม โตะ หนึ่งในผู้แทนญี่ปุ่นประจำคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า “แนวความคิดริเริ่มเบอร์ลินได้บ่อนทำลายวัตถุประสงค์หลักของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ ตลอดช่วง 10 ปี ที่ผ่านมาซึ่งมีความพยายามจะบังคับใช้แผนงานการจัดการฉบับปรับปรุง นี่เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนในการขาดความจริงใจสำหรับผู้สนับสนุนและผลักดันแนวคิดริเริ่มนี้ เรารู้สึกผิดหวังเป็นอย่างมากอีกครั้งต่อคณะกรรมการที่ล้มเหลวในการบังคับใช้แผนงานการจัดการฉบับปรับปรุง และเรายังผิดหวังอีกที่ข้อเสนอของญี่ปุ่นในการขอเพิ่มการล่าวาฬมิงค์และวาฬบรูด้าสายพันธุ์ละ 150 ตัวถูกปฏิเสธจากจำนวนวาฬที่มีอยู่อย่างมากมาย”³²

นอกจากความขัดแย้งในเรื่องโครงการวิจัยวาฬเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ซึ่งญี่ปุ่นถูกคัดค้านจากกลุ่มที่ต่อต้านการล่าวาฬแล้ว ญี่ปุ่นยังถูกกล่าวหาว่าได้ทำการซื้อเสียงจากประเทศสมาชิกเล็กๆ โดยเฉพาะประเทศในแถบทะเลแคริบเบียน และมหาสมุทรแปซิฟิกผ่านการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อให้ประเทศเหล่านั้นลงคะแนนเสียงสนับสนุนข้อเสนอของญี่ปุ่นในระหว่างการประชุมประจำปีของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ โดยในแต่ละปีประเทศอย่างเช่น แอนติกาและบาร์บูดา, โดมินีกา, เกรนาดา, เซนต์ลูเชีย, เซนต์คิตส์และเนวิส, เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์, หมู่เกาะโซโลมอน มักจะลงคะแนนเสียงสนับสนุนญี่ปุ่น และลงคะแนนเสียงคัดค้านข้อเสนอของกลุ่มที่ต่อต้านการล่าวาฬ³³

³² Scoop News. “Statement by Japan Whaling Commission.”

<<http://www.scoop.co.nz/stories/WO0306/S00302.htm>>.20 June 2003.

³³ Andrew R. Miller and Nivel Dorsak, “Issue Linkages in International Environment Policy: The International Whaling Commission And Japanese Development Aid,” *Global Environmental Politics* 7 (February 2007):78-81.

โดยในการประชุมประจำปี ค.ศ. 2006 ของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศที่ เซนต์คิตส์และเนวิส กลุ่มประเทศสมาชิกที่สนับสนุนการล่าวาฬโดยเฉพาะญี่ปุ่น ได้พยายามผลักดัน ให้มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ ซึ่งญี่ปุ่นเรียกกระบวนการ ดังกล่าวว่า “ Normalization Process ” หรือกระบวนการสู่ปกติ เนื่องจากญี่ปุ่นมองว่าประเทศที่ ต่อต้านการล่าวาฬได้ทำให้จุดประสงค์ที่แท้จริงของการก่อตั้งคณะกรรมการล่าวาฬระหว่าง ประเทศผิดเพี้ยนไป

โจจิ โมริซึตะ หนึ่งในเจ้าหน้าที่ญี่ปุ่นประจำคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศได้ กล่าวไว้ว่า “ ถึงเวลาแล้วที่จะนำองค์กรนี้กลับเข้าสู่วัตถุประสงค์หลักของการล่าวาฬ และยุติการเจรจา ที่ไม่จบสิ้นและไร้ประโยชน์ ถ้าไม่มีการทำอะไรเลยและปล่อยให้สถานการณ์ที่หาข้อสรุปไม่ได้ ดำเนินต่อไป คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศจะไม่มีหนทางไปและพังทลายลง ญี่ปุ่นได้ ลงทุนทั้งเวลา เงิน และพลังกำลังจำนวนมาก เป็นเวลามากกว่า 20 ปีเพื่อให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นและนั่น เป็นเหตุผลว่าทำไมเราถึงริเริ่มกระบวนการสู่ปกติ”³⁴

โดยในที่สุดกลุ่มประเทศสมาชิกที่สนับสนุนการล่าวาฬสามารถผลักดันให้ที่ประชุมได้ ออกมติที่เรียกว่า “ปฏิญญาเซนต์คิตส์และเนวิส” (St. Kitts and Nevis Declaration) ด้วยคะแนน เสียงสนับสนุน 33 ต่อเสียงคัดค้าน 32 โดยมีหนึ่งประเทศงดออกเสียง ประเทศที่ลงคะแนนเสียง สนับสนุนทั้ง 33 ประเทศประกอบไปด้วย เซนต์คิตส์และเนวิส, แอนติกาและบาร์บูดา, เบนิน, กัมพูชา, แคมเมอรูน, โคอโคตตี, โดมินีกา, กาบอง, แกมเบีย, เกรนาดา, สาธารณรัฐกินี, ไอซ์แลนด์, ญี่ปุ่น, คิริบาส, มาลี, สาธารณรัฐหมู่เกาะมาร์แชลล์, มอริทานี, มองโกเลีย, โมร็อกโก, นาอูรู, นิการากัว, นอร์เวย์, สาธารณรัฐปาเลา, สหพันธรัฐรัสเซีย, เซนต์ลูเชีย, เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์, หมู่เกาะ โซโลมอน, ซูรินาม, โตโก, ตูวาลู³⁵

³⁴ The Institute of Cetacean Research. “ IWC Member Begins Normalization Process.”

<<http://www.icrwhale.org/eng/060619%20MediaRelease.pdf>>, 19 June 2006.

³⁵ The International Whaling Commission. “2006 Resolution.”

<http://www.iwcoffice.org/meetings/resolutions/2006_1sponsors.htm>.

โดยในปฏิญญาระบุว่า “ เป็นการประกาศพันธกิจของสมาชิกที่จะทำให้การทำงานของ คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศอยู่บนพื้นฐานของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย ข้อบังคับการล่าวาฬและกฎหมายระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เคารพความหลากหลายทาง วัฒนธรรมและประเพณีของประชาชนที่อาศัยตามชายฝั่งรวมถึงหลักการพื้นฐานของการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งมีความจำเป็นที่ต้องใช้นโยบายที่ยึดมั่นบนพื้นฐานทาง วิทยาศาสตร์รวมทั้งสร้างกฎระเบียบที่ได้รับการยอมรับในฐานะมาตรฐานโลกในการจัดการ ทรัพยากรทางทะเล ”³⁶

ถัดมาในวันที่ 13-15 กุมภาพันธ์ปี ค.ศ. 2007 ญี่ปุ่นได้เชิญประเทศสมาชิกอื่นๆ ของ คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศมาประชุมเพื่ออภิปรายถึงทิศทางในอนาคตของ คณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ โดยญี่ปุ่นได้ใช้หัวข้อในการประชุมว่า “ Conference for the Normalization of the International Whaling Commission ” ซึ่งประเทศที่เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่เป็นประเทศที่ลงคะแนนสนับสนุนปฏิญญาเซนตักิตส์และเนวิส ในขณะที่ประเทศที่ต่อต้าน การล่าวาฬนั้นตัดสินใจไม่เข้าร่วมประชุม โดยเป้าหมายในการประชุมครั้งนี้เพื่อเป็นการหา มาตรการในการฟื้นฟูคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศให้เป็นองค์กรในการจัดการ สิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย ข้อบังคับการล่าวาฬ

นอกจากนี้หนึ่งในนักวิจัยจากสถาบันเพื่อการวิจัยสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ของญี่ปุ่น ได้สรุป ลักษณะที่เป็นปัญหาของคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากกลุ่ม ประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬ จนกระทั่งทำให้วัตถุประสงค์ดั้งเดิมขององค์กรนั้นเปลี่ยนไป โดย ปัญหาที่สรุปได้มีดังนี้³⁷

1. เพิกเฉยต่อกฎหมายระหว่างประเทศ
2. เพิกเฉยต่อหลักการของนโยบายที่ยึดมั่นบนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ และกฎเกณฑ์ที่ ได้สร้างขึ้นมา

³⁶ The International Whaling Commission. “ 2006 Resolution. ”

<<http://www.iwcoffice.org/meetings/resolutions/resolution2006.htm>>.

³⁷ The International Whaling Commission. “Conference for the Normalization of the International Whaling Commission. ”<http://www.iwcoffice.org/_documents/commission/IWC59docs/59-7.pdf>.

3. นำวาพแยกออกจากหลักของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
4. ไม่เคารพต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับอาหารและจริยธรรม
5. ขยายการใช้ความรู้สึกรู้สึกหรืออารมณ์ในประเด็นเกี่ยวข้องกับวาพ
6. สร้างวาทกรรมในลักษณะที่เผชิญหน้าหรือต่อสู้ซึ่งเป็นการบ่อนทำลายการเจรจา
7. ขาดความจริงใจในการเจรจา
8. กัดคั้นนักวิทยาศาสตร์เพื่อไม่ให้เกิดมติที่เป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการวิทยาศาสตร์

ภายหลังการประชุมดังกล่าวที่ญี่ปุ่นเสร็จสิ้นลงองค์กรที่ต่อต้านการล่าวาพอย่าง Greenpeace ได้จัดทำเอกสารในประเด็นเรื่องการซื้อเสียงของญี่ปุ่น โดยในเอกสารฉบับดังกล่าวได้ตั้งข้อสงสัยว่า ความช่วยเหลือทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการประมงของญี่ปุ่นนั้นมีความเชื่อมโยงกับคะแนนของประเทศที่ลงคะแนนสนับสนุนปฏิญญาเซนต์คิตส์และเนวิส ในรายงานของ Greenpeace ได้ระบุว่า “แม้ว่าจะไม่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่ารัฐบาลญี่ปุ่นได้ใช้เงินเพื่อแลกกับคะแนนเสียงสนับสนุนในคณะกรรมการล่าวาพระหว่างประเทศ แต่มีความเชื่อมโยงที่เห็นได้ชัดระหว่างการลงคะแนนกับการให้เงินช่วยเหลือของญี่ปุ่นต่อสมาชิกบางประเทศในคณะกรรมการล่าวาพระหว่างประเทศ...มีประเทศจำนวน 53 ประเทศที่ได้รับเงินช่วยเหลือทางการเงินการประมงจากญี่ปุ่นนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994 ถึงปี 2007 เป็นจำนวน 98,400 ล้านเยน (820 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในการรับเงินช่วยเหลือเหล่านี้ประเทศผู้รับจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับญี่ปุ่นทางการประมง...22 ประเทศจาก 53 ประเทศที่ได้รับเงินช่วยเหลือด้านการประมงตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994 ได้รับเงินเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 56,400 ล้านเยน (470 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) และประเทศเหล่านี้ได้ลงคะแนนสนับสนุนปฏิญญาเซนต์คิตส์และเนวิส มีประเทศจำนวน 33 ประเทศที่ได้ลงคะแนนสนับสนุนปฏิญญาเซนต์คิตส์และเนวิสนั้นหมายความว่าสองในสามของประเทศที่ลงคะแนนสนับสนุนปฏิญญานี้ได้รับเงินช่วยเหลือทางการเงินการประมงจากรัฐบาลญี่ปุ่น...เป็นการยากที่จะมโนภาพว่าการอภิปรายในเรื่อง “ กระบวนการสุ่ปกติ ” นั้นไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าการอภิปรายเพื่อการผลักดันในการล่าวาพเพื่อการพาณิชย์”³⁸

³⁸ Greenpeace. “ Financial Grants and Votes for Whaling.”

นอกจาก Greenpeace แล้วองค์กรอย่างเช่น Third Millennium foundation ได้จัดทำรายงานในประเด็นการซื้อเสียงของญี่ปุ่นในคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศเช่นกัน โดยในรายงานได้กล่าวหาว่าญี่ปุ่นได้ทำการซื้อเสียงผ่านการให้ความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งจ่ายเงินค่าสมาชิกประจำปีให้แก่บางประเทศเพื่อแลกกับคะแนนเสียงที่จะสนับสนุนญี่ปุ่นในประเด็นต่างๆ³⁹ ในขณะที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสระหว่างประเทศ (Transparency International) ก็ได้ตั้งข้อสงสัยในเรื่องการซื้อเสียงของญี่ปุ่นว่าถ้าหากเป็นเรื่องจริงก็ถือได้ว่าเป็นเรื่องอันตรายต่อองค์กรอย่างคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศและวาฬ⁴⁰

อย่างไรก็ดีญี่ปุ่นได้ปฏิเสธข้อกล่าวหาในการซื้อเสียง มะฮะซึกิ โคมะชิ ที่ปรึกษาประจำสำนักงานประมงของญี่ปุ่นได้กล่าวว่า “ ญี่ปุ่นเป็นผู้บริจากรายใหญ่ของโลก โดยญี่ปุ่นได้ให้ความช่วยเหลือมากกว่า 150 ประเทศ ความช่วยเหลือดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับประเทศผู้รับในประเด็นที่มีความเฉพาะเจาะจง ที่จริงแล้วความช่วยเหลือของญี่ปุ่นได้ให้แก่ประเทศต่างๆ จำนวนมากรวมถึง อินเดีย, อาร์เจนตินา, บราซิล, เคนยา ซึ่งประเทศเหล่านี้ได้คัดค้านการล่าวาฬของญี่ปุ่น... แทนที่จะวิจารณ์การล่าวาฬของญี่ปุ่นและใช้เงินอย่างสูญเปล่าไปกับการเดินทางในแอนตาร์กติกพร้อมกับ การดื่มเบียร์และอบคุกกี้ที่พวกเขาได้ระบุในรายงาน Greenpeace ควรใช้เงินไปกับการวิจัยวาฬมากกว่า... Greenpeace ไม่ได้ปกป้องวาฬ แต่ทำไปเพื่อการหาเงินทุนมาสนับสนุน วาฬนั้นปลอดภัยอยู่แล้ว และวาฬยังเพิ่มจำนวนขึ้นจนอาจจะส่งผลกระทบต่อจำนวนปลา... จุดยืนของออสเตรเลีย นั้นยินยอมให้มีการฆ่าจิงโจ้ในแต่ละปีแต่ในขณะเดียวกันกับวิจารณ์ญี่ปุ่นในการฆ่าวาฬแถบมิงค์ แอนตาร์กติก จำนวน 400 ตัวจากจำนวนวาฬที่มีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ การวิจารณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งที่ไม่สมเหตุผลและมีสองมาตรฐาน”⁴¹

³⁹ International Fund For Animal Welfare. “Japan’s Vote Consolidation Operation at the International Whaling Commission.” < <http://www.stopwhaling.org/atf/cf/%7BC7E2199F-3FE3-487F-90AC-8FF8FF4FBB61804%7D/japanvoteconsolidation.PDF>>. May 2007.

⁴⁰ Transparency International. “Vote Trading Threatens The Integrity of the International Whaling Commission.” < http://www.transparency.org/news_room/latest_news/press_releases/2006/2006_06_12_vote_trading_iwc>. 11 June 2006.

⁴¹ The Institute of Cetacean Research. “Greenpeace Antarctic Campaign a Failure.” <<http://www.ircwhale.org/02-H.htm>>. 16 January 2002.

ญี่ปุ่นยังได้กล่าวหากลุ่มประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬว่าได้ทำการซื้อเสียงเช่นกัน ซึเมอู อะคิยามะ อดีตผู้อำนวยการประจำแผนกประมงของกระทรวงการต่างประเทศได้กล่าวว่า “ กลุ่มประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬมากที่สุดคือสหรัฐอเมริกา, สหราชอาณาจักร และออสเตรเลีย หรืออีกนัยหนึ่งคือกลุ่มประเทศแองโกลแซกซอน ไม่เพียงแต่ Greenpeace เท่านั้น รัฐบาลประเทศเหล่านี้พยายามทุกวิถีทางในการกดดันประเทศที่ล่าวาฬ พวกเขาจึงพยายามดึงประเทศที่ไม่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวาฬให้เข้ามาเป็นสมาชิกคณะกรรมการล่าวาฬระหว่างประเทศ ตัวแทนของประเทศเหล่านี้ได้รับการจ่ายเงินจากประเทศที่ต่อต้านการล่าวาฬสำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางและที่พัก ซึ่งหน้าที่ของพวกเขาที่แค่ทำการยกมือต่อต้านการล่าวาฬ ผมประหลาดใจว่านี่หรือคือความคิดที่เรียกว่าเสรีภาพและประชาธิปไตยที่ประเทศตะวันตกเทิดทูน ”⁴²

สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างกับญี่ปุ่นกับกลุ่มที่ต่อต้านการล่าวาฬยังคงดำเนินเรื่อยมาในเดือนมกราคม ค.ศ. 2008 นักธรรมชาติต่อต้านการล่าวาฬสองคนคือ เบนจามิน พอด ชาวออสเตรเลีย และ จิลล์ เลน ชาวอังกฤษ ได้บุกเข้าไปในเรือที่ชื่อว่ายูชินมะรุหมายเลขสอง (Yushin Maru No.2) ซึ่งเป็นเรือล่าวาฬของญี่ปุ่นเพื่อประท้วงการล่าวาฬญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่ญี่ปุ่นบนเรือได้ทำการจับกุมและสืบสวน เจ้าหน้าที่ญี่ปุ่นอ้างว่าทั้งสองคนได้ขู่วางปาวัดภูมิพิษเข้าสู่เรือ และได้กล่าวว่า “ เป็นสิ่งผิดกฎหมายสำหรับการบุกรุกเข้าไปในเรือประเทศอื่นในทะเลหลวง ดังนั้นพวกเขาจึงถูกจับเพื่อนำมาสอบสวน”⁴³อย่างไรก็ดีเจ้าหน้าที่ญี่ปุ่นได้ปล่อยตัวทั้งสองคนในที่สุด

ในวันที่ 7 มิ.ค. 2008 กองเรือล่าวาฬญี่ปุ่นได้ปะทะกับเรือขององค์กร Sea Shepherd Conservation Society ซึ่งเป็นองค์กรสิ่งแวดล้อมที่ต่อต้านการล่าวาฬ ทั้งสองฝ่ายต่างกล่าวหาอีกฝ่ายว่าได้กระทำการรุนแรง

⁴² Susumu Akiyama, “ Adoration of Anglo-Saxon Culture and the Whaling Issue,” *Isana* 31(January 2005):1.

⁴³ Fox News. “Japanese Whalers Take Green Activists “hostage”.”
< <http://www.foxnews.com/story/0,2933,322787,00.html> >.15 January 2008.

โดย พล วัตสัน เจ้าหน้าที่ขององค์กร Sea Shepherd Conservation Society อ้างว่าถูกยิงโดยฝ่ายญี่ปุ่น⁴⁴ ทางด้านสถาบันเพื่อการวิจัยสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมได้ออกแถลงการณ์ประณามเหตุการณ์ดังกล่าว โดยในแถลงการณ์ได้ระบุว่าเจ้าหน้าที่ญี่ปุ่นประจำเรือได้รับบาดเจ็บจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ Sea Shepherd Conservation Society⁴⁵ ในขณะเดียวกันองค์กรอย่าง Humane Society International ได้ทำการฟ้องร้องต่อศาลออสเตรเลียว่ากองเรือญี่ปุ่นที่ทำการล่าวาฬในแอนตาร์กติกนั้น เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและละเมิด พระราชบัญญัติการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีววิทยาและการปกป้องสิ่งแวดล้อมของออสเตรเลีย (The Environment Protection and Biodiversity Conservation Act) ซึ่งศาลได้ตัดสินว่าการล่าวาฬของญี่ปุ่นนั้นเป็นการละเมิด พระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตามคำตัดสินดังกล่าวไม่มีผลและไม่สามารถบังคับใช้กับญี่ปุ่น เนื่องจากญี่ปุ่นนั้นไม่ได้รับรองสิทธิหรืออำนาจอธิปไตยของออสเตรเลียในแอนตาร์กติก⁴⁶

โดยสรุปแล้วนับตั้งแต่ญี่ปุ่นได้ปรับเปลี่ยนการล่าวาฬของตนจากการล่าเพื่อการพาณิชย์มาเป็นโครงการวิจัยวาฬเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ ความขัดแย้งระหว่างญี่ปุ่นกับกลุ่มที่ต่อต้านการล่าวาฬนั้นยังคงดำเนินมาอย่างต่อเนื่องและยังไม่มีแนวโน้มที่จะหาข้อยุติโดยง่าย ทั้งญี่ปุ่นและกลุ่มที่ต่อต้านการล่าวาฬต่างได้พยายามที่จะนำเอาข้อมูลและข้อโต้แย้งมาหักล้างข้อมูลอีกฝ่าย สำหรับญี่ปุ่นนั้นยังคงมีจุดยืนในการสนับสนุนการล่าวาฬอย่างไม่เปลี่ยนแปลง แม้ว่ากลุ่มที่ต่อต้านการล่าวาฬจะเรียกร้องให้ญี่ปุ่นยุติโครงการวิจัยวาฬ ดังนั้นในบทที่สี่ผู้ศึกษาจะได้ทำการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ญี่ปุ่นมีนโยบายและจุดยืนที่สนับสนุนการล่าวาฬว่ามีปัจจัยใดบ้างที่กำหนดนโยบายการล่าวาฬของญี่ปุ่นซึ่งถือเป็นการพิสูจน์สมมติฐานของผู้ศึกษา

⁴⁴ BBC News. "Protester says Whalers Shot Him."

< <http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/7282760.stm>>.7 March 2008.

⁴⁵ The Institute of Cetacean Research. "Sea Shepherd Attacks Japan's Research Vessels."

< <http://www.icrwhale.org/eng/080303Release.pdf>>.3 March 2008.

⁴⁶ Andrew D. Hobart. "Japanese Whaling Fleet Loses in court, at Sea."

< <http://www.theage.com.au/news/national/japanese-whaling-fleet-loses-in-court-at-sea/2008/01/15/1200159449793.html>>.16 January 2008.